

Graffitimaalari Wunste

Kuvataiteilija ja graffitimaalari Wunste syntyi Belgradissa, Serbiassa vuonna 1986. Muotoilulukion jälkeen hän opiskeli Belgradin Kuvataideakatemiassa. Häntä kiinnostavat eniten visuaaliset taiteet, graffitit, illustraatiot, kuvamaataide, animaatio, tatuointi ja kuvanveisto. Taidenautiskelijana hän ahmii myös kaikkia hip hop -kulttuurin alalajeja (b-boysit, graffitit, rap, dj:t). Graffitityyleistä puhuttaessa hän ei pidä tiukasta lokeroimisesta. Tärkeintä on, että jokaisessa työssä näkyy tunnistettava käsiala, joka lyö teokseen oman leimansa riippumatta siitä, onko kyseessä 3D, fotorealismi tai jokin muu tyyliilaji.

Wunste kertoo: ”En erottele graffiteja muista medioista. Diplominäyttelyssäni oli maalauksia, jotka olivat todella graffitin kaltaisia, lukuun ottamatta ehkä eroa teosten koossa ja käytetyssä tekniikassa. Hahmoja, jotka esiintyvät graffiteissani, voisin hyvinkin käyttää vaikkapa animaatioelokuvissa tai videopeleissä. Jotakin vakavampaa, pensselillä kankaalle maalattua, voisin ongelmitta maalata myös seinälle. Graffitimaalariminäni ei eroa taiteilijaminästäni. Olen piirtänyt siitä lähtien kun muistan ja tiesin aina, että tulen tekemään jotakin visualitaiteiden kanssa, se tunne ei ole koskaan hellittänyt otettaan. Muuten minulla ei ole sen syvempiä selityksiä sille, miksi valitsin taiteen.”

Graffiteja Wunste on tehnyt jo 15 vuoden ajan. Graffiteissa häntä kiehtoo moni asia: ”se on vapauksia antava muoto, ei tarvitse miettiä muiden ihmisten makuja eikä sitä, missä esittelee töitään.” Mutta ehkä yksinkertaisin syy graffitimaalaukselle on, että maalaaminen spraymaalail-

la vain miellyttää häntä todella paljon.

Wunste jatkaa: ”Mitä tulee Serbian graffitiskeneeseen, niin siinä ei ole paljon eroa muihin maihin. Meillä ei ole parempia puitteita kuin saksalaisilla, mutta jotakin eroa amerikkalaisiin verrattuna on. Mielestäni täydellisten floppigrafittien määrä on meillä pienempi kuin monissa maissa, joissa ala on paljon kehittyneempi. Samalla niiden huipputekijöiden määrä, jotka todella syttyvät tähdiksi, on hyvin pieni. Voikin sanoa, että olemme kutakuinkin samassa tilanteessa, kun lasketaan kaikki yhteen. Mielestäni nykyään maailmanlaajuisesti on huomattu erityisyyden puuttuminen: kun joku erottuu joukosta, syntyy saman tien satoja kopioita hänen teoksistaan. On tietysti mahdotonta olla täysin ilman esikuvia, mutta ilman omaa leimaansa graffitit ovat vain tuhottuja talojen julkisivuja ja hukkaan heitettyä maalia.”

Dragana Cvetanović

